

تولید زیرکونیم با خلوص هسته‌ای به روش استخراج با حلal با استفاده از سیانکس ۲۷۲

محمد تقی زاده^{*}-کمال صابریان^{*}-رضا قاسم زاده-نظام الدین اشرفی زاده

محمد قنادی مراغه-احسان ذوالفنون

آزمایشگاه‌های تحقیقاتی جاپرین حیان، سازمان انرژی اتمی ایران، صندوق پستی: ۱۱۳۶۵-۸۴۸۶، تهران، ایران

چکیده

در این تحقیق با استفاده از استخراج کننده Cyanex 272، استخراج زیرکونیم و جداسازی آن از هافنیم در محیط‌های مختلف اسیدی نظیر کلریدریکی، نیتریکی و سولفوریکی مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج حاصل از این تحقیق با آخرين تحقیقات انجام شده در جهان مقایسه شد. بهترین نتیجه در محیط اسید نیتریک با غلظت ۲ مولار حاصل گردید.

لغات کلیدی: زیرکونیم، هافنیم، استخراج با حلal، Cyanex 272

مقدمه

زیرکونیم و هافنیم در طبیعت در کنار یکدیگر قرار دارند و خواص شیمیایی بسیار مشابهی از خود نشان می‌دهند در صورتیکه خواص فیزیکی آنها کاملاً متفاوت است به گونه‌ای که فلز هافنیم بهترین جاذب پرتو نوترونی و زیرکونیم بهترین عبور دهنده آن است [۱]. به همین دلیل لازم است قبل از تبدیل شدن به حالت فلزی جهت استفاده در راکتورهای اتمی، در خلال فرایند استخراج این دو عنصر کاملاً از همدیگر جدا گردند. عموماً در صنعت از استخراج کننده MIBK جهت جداسازی هافنیوم از زیرکونیم استفاده می‌گردد [۲]. در این روش زیرکونیم و هافنیم در محیط اسید کلریدریکی به صورت کمپلکس با تیوسیانات وجود داشته و به هنگام استخراج جزء کمتر یعنی هافنیوم به فاز آلی منتقل می‌گردد. در این فرایند فاکتور جداسازی ۷ می‌باشد. از اشکالات عمدۀ این روش می‌توان به پایین بودن دمای اشتعال و حلالیت بالای حلال در فاز آبی و همچنین تولید گازهای سمی سولفید هیدروژن و سیانید هیدروژن در حین فرایند اشاره نمود. روش دیگر فرایند³ TBP/HNO₃ بوده که جهت تولید زیرکونیم در مقیاس صنعتی مورد استفاده قرار گرفته است [۳ و ۴]. در این روش استخراج زیرکونیم از اسید نیتریک ۳ مولار

*Corresponding Author ; Tel : +98-21-82064297 ; Email : Kmlsern@yahoo.com

انجمن هسته‌ای ایران

اصفهان، دانشگاه اصفهان، ۱۶ و ۱۷ اسفندماه ۱۳۸۵

دانشگاه اصفهان

توسط فاز آبی شامل ۶۰ درصد حجمی TBP در کروزن صورت می‌پذیرد. بیشترین غلظت زیرکوئیم در فاز آبی ۳۰ گرم بر لیتر است. فراتر از این غلظت فاز سوم تشکیل می‌گردد. در بعضی از موارد از ۳/۵ مولار نیترات سدیم به عنوان عامل نمک رانی^۱ استفاده شده است. با چنین فرایندی ضربی توزیع زیرکوئیم برابر با ۱/۵ و برای هافنیم برابر با ۰/۱۵ حاصل می‌گردد که نهایتاً فاکتور جدایش در این روش برابر با ۱۰ می‌باشد. این روش در آمریکا از سال ۱۹۵۰ و در فرانسه از سال ۱۹۷۸ کنار گذاشته شده است و تنها کشورهای هند و ایران از این روش جهت تولید زیرکوئیم با خلوص هسته‌ای استفاده می‌نمایند. از اشکالات عمدۀ این روش مصرف بالای مواد شیمیایی و عدم امکان تولید هافنیم خالص می‌باشد به گونه‌ای که قیمت زیرکوئیم تولید شده به این روش دو برابر قیمت زیرکوئیم به روش MIBK می‌باشد [۵]. تحقیقات زیادی جهت جداسازی زیرکوئیم از هافنیم با استخراج کننده‌های دیگر صورت پذیرفته است [۶-۸] که موفقترین تحقیق صورت گرفته در این زمینه مربوط به استخراج زیرکوئیم از محیط اسید کلریدریکی توسط Cyanex 925 می‌باشد [۹]. در شرایط بهینه یعنی غلظت ۳/۵ مولار اسید کلریدریک و نسبت فاز آبی به آبی برابر ۲، با استخراج ۶۱ درصد زیرکوئیم و ۴ درصد هافنیم، فاکتور جدایش ۳۷ به دست آمد.

اکنون جهت بررسی امکان افزایش فاکتور جدایش، استخراج کننده Cyanex 272 در محیط‌های مختلف اسیدی نظیر کلریدریک، نیتریک، پرکلریدریک و سولفوریکی جهت استخراج و جداسازی زیرکوئیم از هافنیم مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

روش کار

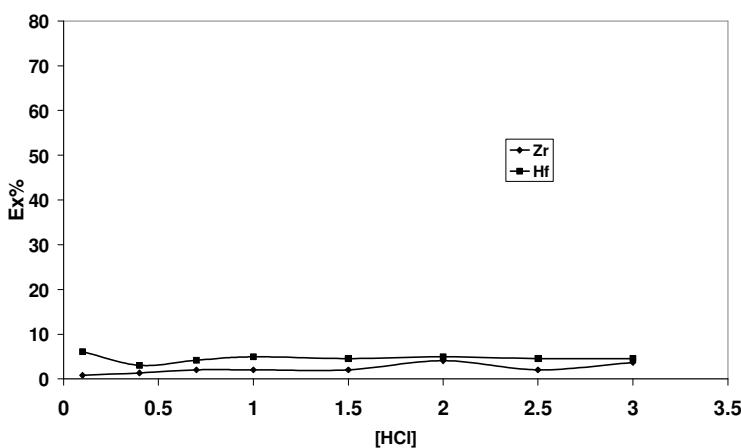
محلول آبی از انحلال نمکهای اکسی کلراید زیرکوئیم و هافنیم در محلولهای مختلف اسیدی با غلظتهاي متفاوت اسید از ۰/۱ تا ۳ مولار تهیه گردید. فاز آبی نیز با انحلال مقدار مشخصی حلال استخراج کننده Cyanex 272 در کروزن تهیه شد. در این پژوهش حجمهای مساوی از محلولهای آبی و آبی (۱۰ cc) محلول با غلظت ۵ ppm هافنیم و ۴۵ ppm زیرکوئیم یا ۱۰ ppm هافنیم و ۵ ppm زیرکوئیم به همراه ۱۰ cc از استخراج کننده ۰/۱۵ مولار Cyanex 272 در کروزن) به مدت ۹۰ دقیقه و در دمای محیط (C_۰ ± ۲۶) توسط دستگاه همزن مکانیکی با سرعت ۲۵۰ دور بر دقیقه هم زده شدند. (در آزمایش های جداگانه ای زمان به تعادل رسیدن فاز آبی و آبی بررسی شد و زمان تعادل ۴۵ دقیقه حاصل گردید جهت حصول اطمینان از تعادل دو برابر زمان لازم یعنی زمان ۹۰ دقیقه انتخاب گردید). جدایش فازهای

^۱ Salting Out

آبی وآلی با مکش فاز آبی از پایین ظرف توسط پیپت صورت پذیرفت. برای تعیین درصد استخراج و ضریب توزیع ، غلظت یون فلزی در فاز آبی مورد آنالیز قرار گرفت. آنالیز محلولهای آبی توسط دستگاه کوپل القابی پلاسمای (ICP) ساخت شرکت واریان استرالیا انجام شد.

نتایج

در شکل (۱) مقدار استخراج زیرکونیم و هافنیم بر حسب غلظت اسید کلریدریک نمایش داده شده اند. در این محدوده مقدار استخراج کمتر از ۱۰ درصد می باشد.

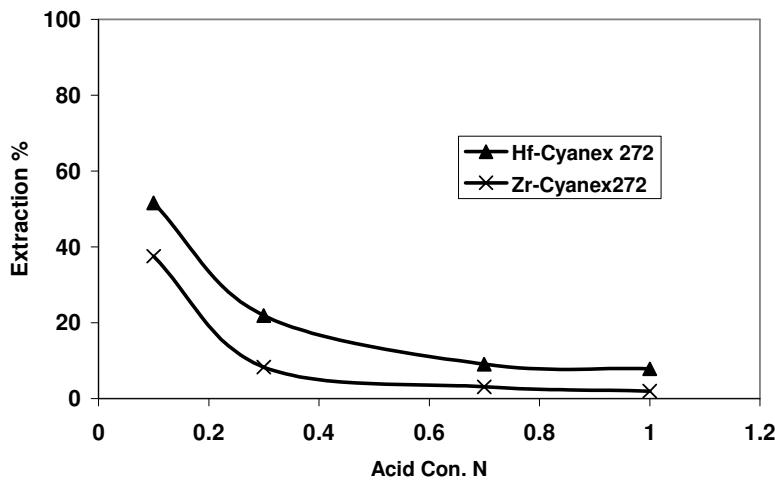

نمودار ۱- تغییرات استخراج زیرکونیم و هافنیم بر حسب غلظت اسید کلریدریک

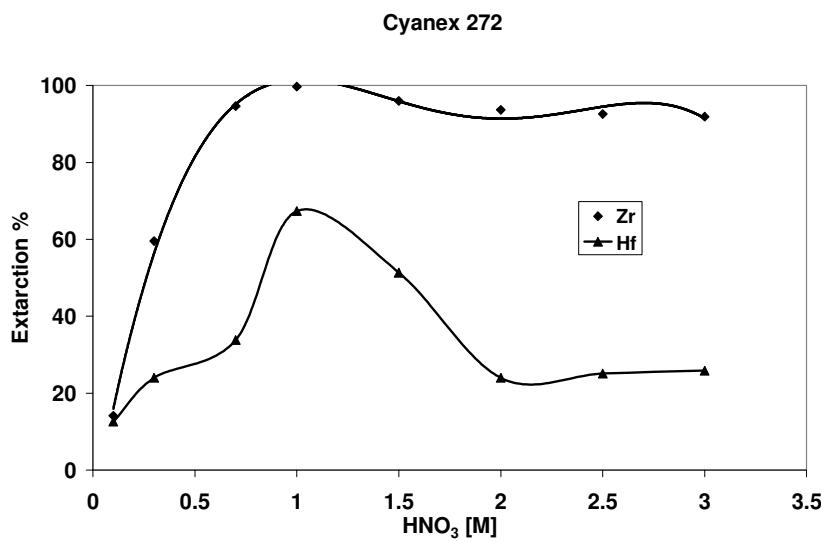
در نمودار (۲) تغییرات راندمان استخراج بر حسب نرمالیته اسید سولفوریک نمایش داده شده است. برای هر دو نوع استخراج کننده بیشتر از ۰/۷ مولار اسید سولفوریک استخراج به مقادیر کمتر از ۱۰ درصد رسیده و تقریباً ثابت می ماند و همچنین برای هر دو استخراج کننده در این محیط استخراج هافنیم بیشتر از زیرکونیم می باشد.

در نمودارهای (۳) تغییرات راندمان استخراج بر حسب مولاریته اسید نیتریک نمایش داده شده است. با توجه به نمودار (۴) مشاهده می گردد که با افزایش غلظت اسید نیتریک استخراج زیرکونیم افزایش یافته و پس از یک مولار تقریباً ثابت باقی می ماند. و این موضوع نشان دهنده استخراج با مکانیزم انحلال می باشد. در این مکانیزم کمپلکس تشکیل شده در فاز آبی توسط مولکولهای استخراج کننده پوشیده شده و قابلیت انحلال آنها در فاز آلی افزایش می یابد. ولی در مورد هافنیم تنها تا غلظت ۱ مولار اسید نیتریک این مکانیزم کامل می باشد بعد از یک مولار به دلیل عوض شدن نوع کمپلکسهای هافنیم، مقدار

استخراج آن نیز کاهش یافته و پس از ۲ مولار کم و بیش ثابت باقی می‌ماند. در این ناحیه بیشترین فاکتور جدایش حاصل می‌گردد.

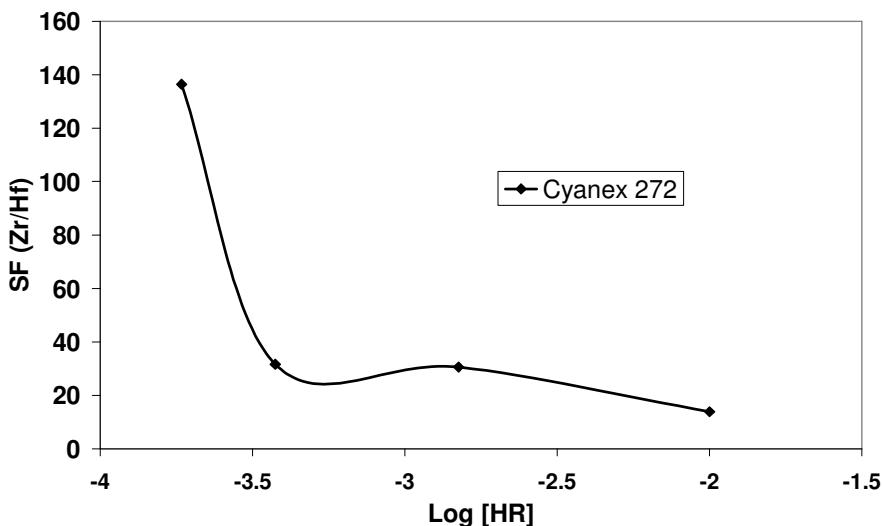
نمودار ۲- تغییرات استخراج زیرکونیم و هافنیم بر حسب غلظت اسید سولفوریک

نمودار ۳- تغییرات استخراج زیرکونیم و هافنیم بر حسب غلظت اسید نیتریک

از آنجا که کاهش غلظت استخراج کننده، انتخابی بودن و در نتیجه فاکتور جدایش را افزایش می-دهد [۹]. آزمایش کاهش غلظت در بهترین شرایط صورت پذیرفت. در نمودار (۶) فاکتور جدایش بر حسب غلظت استخراج کننده نمایش داده شده است.

Cyanex 272

نمودار ۶- تغییرات فاکتور جدایش بر حسب تغییرات غلظت استخراج کننده

همانطور که انتظار می‌رفت با کاهش غلظت استخراج کننده فاکتور جدایش افزایش یافته است. بیشترین فاکتور جدایش حاصل شده در این آزمایش برابر با ۱۳۴ بود که در این حالت زیرکونیم به مقدار ۴۷ درصد استخراج گردید.

بحث و نتیجه گیری

از آنجا که تمایل به استخراج کمپلکس تشکیل شده با آنیونهای مختلف برای زیرکونیم متفاوت می‌باشد، مقدار استخراج آن توسط استخراج کننده Cyanex 272 در محیط‌های اسیدی مختلف متفاوت است. با توجه به نمودارهای ارائه شده در قسمت قبل، نوع کمپلکس ایجاد شده در محیط اسید کلریدریکی برای هر دو عنصر زیرکونیم و هافنیم چندان متفاوت نمی‌باشد به همین دلیل در این ناحیه مقدار استخراج آنها با هم تفاوتی ندارد. در محیط اسید سولفوریکی نیز به نظر می‌رسد قابلیت استخراج کمپلکس تشکیل شده آنیون سولفات با هافنیم بیشتر از زیرکونیم می‌باشد و عملاً در این محیط هافنیم بیشتر استخراج می‌گردد. نهایتاً به دلیل وجود تفاوت زیاد در محیط اسید نیتریکی، بیشترین اختلاف

مقدار استخراج در این ناحیه حاصل گردید. مقایسه با آخرین تحقیق صورت گرفته توسط داسیلووا در سال ۲۰۰۰ میلادی و این تحقیق با توجه به آزمون اثر غلظت استخراج کننده صورت پذیرفت. همانطور که در مقدمه به آن اشاره شد. بیشترین فاکتور جدایش حاصله در تحقیق ذکر شده برابر با ۳۷٪ و مقدار استخراج زیرکوئیم در این حالت برابر با ۶۱ درصد بود. مقدار فاکتور جدایش حاصل شده در این تحقیق با این میزان استخراج (۶۱٪ زیرکوئیم)، برابر با ۸۰ می باشد. به عبارت دیگر در این تحقیق فاکتور جدایش به مقدار ۱۱۶ درصد افزایش یافته است.

مراجع

1. D. D. Sood, A. V. R. Reddy, "Fundamental of Radiochemistry", indian association of nuclear chemistry and allied science, 2000
2. D.O. Voit, 'Equilibrium Distribution Behaviour of Zirconyl-Hafnyl Thiocyanates between Methyl-Isobutyl-Ketone and Aqueous Phases', Proc. Int. Solv. Extr. Conf., ISEC'80, Liege, Belgium, Vol. 2, paper 80-59 (1980).
3. A.E. Levitt and H. Freund, 'Solvent Extraction of Zirconium with Tributyl Phosphate', J. Amer. Chem. Soc. No. 78, 1545-1549 (1956).
4. T. Sato, 'The Extraction of Zirconium (IV) from Hydrochloric Acid Solutions by Tri-n-Butyl Phosphate and Di-(2-Ethylhexyl)-Phosphoric Acid', Anal. Chim. Acta 52, 183-191 (1970).
5. A. Da Silva, P. A. Distin, "Zirconium and Hafnium separation without waste generation", CIM bulletin, Vol. 91, 222-224, March 1998.
6. I. S. El-yamani, M. Y. Farrah, "Co Extraction and Separation of Zirconium and Hafnium by Long Chain Amins from Sulphate Media", Talanta, Vol. 25, 523-525, 1978
7. B. G. Shults, E. M. Larsen, "The Fractional Separation of Zirconium and Hafnium by Extraction with Trifluoroacetylacetone", American Chemical Scosity, Vol. 72, 3610-3614, 1950
8. S. Kalyanaraman, S. M. Khopkar, "Solvent Extraction Separation of Hafnium with 4-methyl-3-pentene-2-one", Talanta, Vol. 25, 395-397, 1977
9. A. DA SILVA, E. EL-AMMOURI and P.A. DISTIN, "Hafnium/Zirconium Separation using Cyanex 925", Canadian Metallurgical Quarterly, Vol 39, No 1, pp 37-42, 2000